

Sygn. akt IV CSK 432/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa W. P.
przeciwko A. P. - komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym w M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 kwietnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 16 lutego 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje r. pr. M. S. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na oczywistą zasadność skargi. W ocenie skarżącego ma ona polegać na tym, że Sąd II instancji w swoim orzeczeniu odniósł się wyłącznie do 7 z 16 podniesionych zarzutów apelacyjnych, co stanowi oczywiste naruszenie art. 378 § 1 k.p.c. Zarzut ten nie jest trafny. Oczywiście Sąd II instancji ma obowiązek rozważenia wszystkich zarzutów, ale nie ma obowiązku indywidualnego odnoszenia się do każdego z nich, a także do każdego przepisu wskazanego jako podstawa zarzutu, bez względu na to, jak absurdalne by to było. Sąd ten powinien dostrzec podnoszone w apelacji problemy i zarzuty merytoryczne i wspólnie się do nich odnieść, bez względu na to, ile i które przepisy zostałyby wskazane jako podstawa każdego problemu. Sam skarżący zresztą dostrzega, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego zdarza się jeszcze bardziej liberalne stanowisko w tym zakresie, skoro w wyroku z dnia 24 kwietnia 2008 r., IV CSK 48/08 (niepubl.) przyjęto, że obrazę art. 378 § 1 k.p.c. stanowi tylko brak rozważenia tych zarzutów apelacji, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Oczywiście ze stanowiskiem Sądu II instancji można polemizować, lecz lektura zaskarżonego w tej sprawie wyroku nie dowodzi, aby w sposób oczywiście nieprawidłowy doszło do naruszenia prawa przez jego wykładnię czy zastosowanie.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.